

Renie Hesseling: “Uit liefde voor het vak”

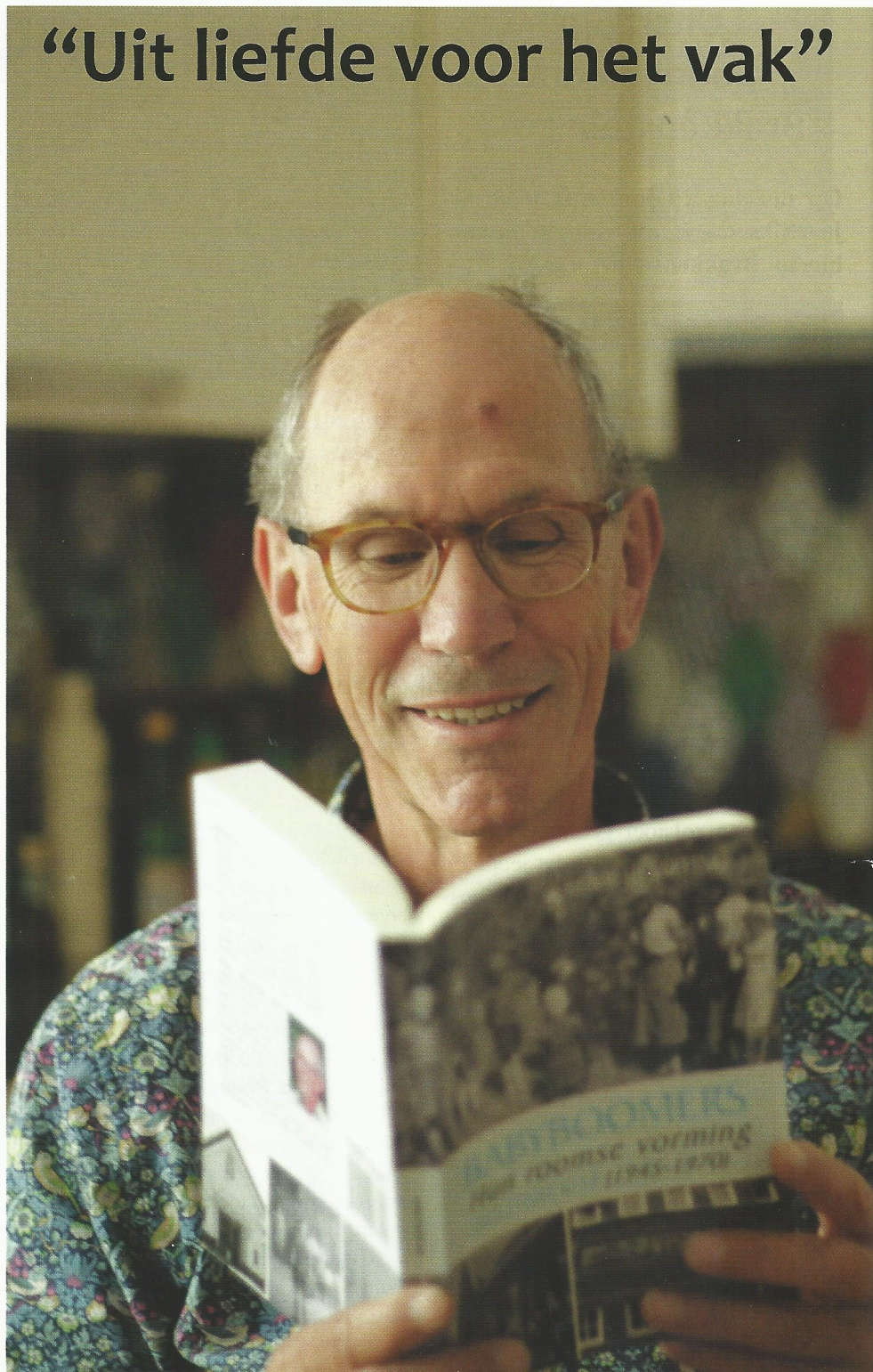
Ongeveer een half jaar geleden kreeg onze redactie een mailtje met wat interessante tips over personen en onderwerpen om aandacht aan te besteden in de komende wijkbladen. De afzender was wijkbewoner Renie Hesseling, die naar al snel bleek, zelf ook wel een artikel waard was. In oktober van het vorig jaar verscheen van zijn hand namelijk het boek “Babyboomers. Hun roomse vorming (1945-1970). Casestudy Velp.” Alle reden om eens nader kennis met hem te gaan maken! Bij de thee met peperkoek en in aanwezigheid van zijn vrouw Mariet komen al snel de vragen.

Het onderwerp Babyboomers heeft waarschijnlijk ook met je eigen achtergrond te maken?

Renie Hesseling: “Ja, ik kom uit een katholiek nest in het Gelderse Velp, waar ik ben opgegroeid vanaf 1952. Een omgeving die in mijn ogen ook nog eens goed vergelijkbaar was met Brakkenstein, eveneens een katholieke enclave. Wij wonen hier inmiddels al meer dan dertig jaar”.

Je hebt een geschiedenisachtergrond?

RH: “Ja, ik studeerde Economische Sociale Geschiedenis en Maatschappijleer aan de Radboud Universiteit en werkte daarna jarenlang als leraar Maatschappijleer aan de MEAO. Zo bleef ik dicht in de buurt van mijn opleiding, het economisch aspect was daar immers ook volop aanwezig. De laatste vijftien jaar ben ik beleidsmedewerker geweest en sinds drie jaar ben ik met pensioen. Mijn liefde voor het vak geschiedenis bracht me tot het schrijven van dit boek. Ik wilde een leesbaar boek schrijven over een her-

kenbaar onderwerp, dat tevens voldeed aan de eisen van het ambachtelijke: een probleemstelling, je baseren op bronnen en ook werkend vanuit het principe check-dubbelcheck”.

Het boek Babyboomers verhaalt over een verloren landschap. Met fraaie anekdotes wordt de geloofsopvoeding tussen de jaren 1945-1970 binnen de Roomse familie gereconstrueerd. Het blijft niet steken bij nostalgische herinneringen aan de katholieke (huishoud)

school, Okki en Taptoe of de schoolmis. Dit boek legt een leerplan bloot van de gouden driehoek: kerk, gezin en onderwijs en laat zien hoe de roomse cultuur de kinderen werd aangeleerd. Toch verdampte het geloof. De beatmis werd het sluitstuk en het symbool van de opvoeding van de babyboomers.

Waarom is hier sprake van een casestudy?

RH: “Omdat het gaat om een gericht onderzoek in een bepaald gebied, dat

Het boek *Babyboomers. Hun roomse vorming (1945-1970)*. Casestudy Velp van de auteur Renie Hesseling is verschenen bij Uitgeverij Boekscout (ISBN: 9789402238891 prijs € 20,99) en verkrijgbaar in de boekhandel. Voor meer informatie over het boek: mijnmulojaren@gmail.com

ook elders toepasbaar is, al zijn er natuurlijk wel regionale verschillen. Veel algemeen herkenbare zaken komen aan bod. Denk aan de nadrukkelijke rol en aanwezigheid van nonnen en paters en bijvoorbeeld de catechismus, maar ook onontdekte niet herkenbare dingen worden blootgelegd. Zo heb ik ook naar boekenlijsten gekeken. Dat waren vrijwel altijd boeken van de katholieke uitgevers Malmberg en Zwijsen met een katholieke boodschap. In de Okki en de Taptoe kwamen, tot de ontkerkelijking op gang kwam, ook echt zaken voor die op het geloof gericht waren, bijvoorbeeld over Moeder Maria”.

Dus ook in Velp kwam je de geestelijkheid overall tegen, net zoals in Brakkenstein?

RH: “Ja, de roomse vorming was diep verspreid, tot in de wortels van de samenleving. Denk aan het gezin, de bewaarschool, de lagere school, maar niet te vergeten de bibliotheek, de scouting, de voetbal, eigenlijke alle verenigingen en clubs die katholiek waren. Naast de directe invloed van de kerk was er ook nog de controle op afstand door het bisdom. Het bisdom had zeggenschap bij de aanstelling van leerkrachten die een gerichte opleiding kregen via de katholieke kweekscholen”.

Het boek *Babyboomers* is echter geen afrekening met je katholieke verleden?

RH: “Nee, integendeel, al ben ik dan geen praktiserend katholiek meer. De vorming bevatte ook goede elementen, zoals de biecht, een instrument dat toch een belangrijke bijdrage leverde aan de gewetensvorming. Op school

besteedden de lesboekjes daar uitgebreid aandacht aan, door bijvoorbeeld uit te leggen wat een zonde was.”

TA:” Ik kan me echter herinneren, dat ik voor het eerst echt gelogen heb tijdens mijn eerste biecht ter voorbereiding van de Eerste Communie. Ik moest blijkbaar dingen verkeerd hebben gedaan, al wist ik niet wat. Dus verzon ik maar dat ik uit de suikerpot gesnoept had. Ik heb ook wel het idee dat wij door die biecht veel losser konden leven dan bijvoorbeeld Protestanten. Als je het maar opbiechtte, dan werd het vergeven, dan was de ziel weer schoon”.

RH: “De biecht kende ook het element van vergeving, zonden werden vergeven. Het katholicisme is een waardevol stuk cultureel erfgoed, met haar eigen initiaties en rituelen. De vorming in zoiets als een geloof, met al zijn rituelen en mysteriën, is een zaak van lange adem. Niet iets wat je in een handomdraai afroept. Het aanleren van kennis, gedragingen en waarden is een kwestie van training en herhaling. De vraag is niet of je eraan moet beginnen, maar wanneer. Vaak was er bij de organisatie van het meisjesonderwijs dan ook een congregatie van onderwijsnonnen betrokken. De meisjes van de huishoudschool laten zich daarover in de hoofdstukken heel duidelijk uit”.

Dit was dus, naast je medeauteur-schap van lesboeken voor maatschappijleer, je eerste echte boek. Smaakt het naar meer?

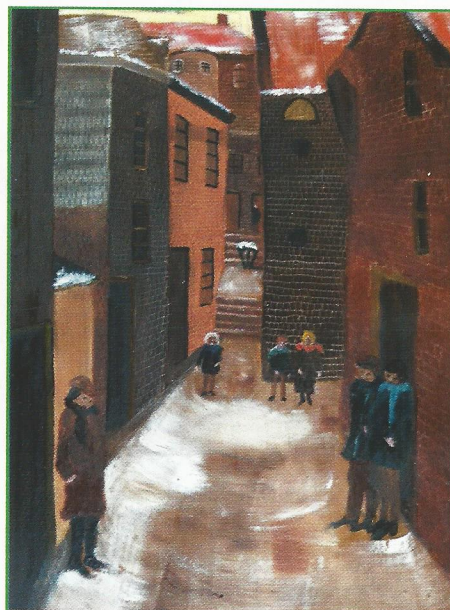
RH: “Eerlijk gezegd wel. Mijn volgende onderzoek richt zich op de landelijke (m)ulo. Niet geheel toevallig, want

ik heb in Velp zelf de mulo gedaan. Misschien ken je wel het boek “Onze HBS”, daar was ook veel belangstelling voor”.

Met dank voor de thee en de peperkoek en de belofte wat vrienden en familieleden, die de mulo hebben gedaan, hiervan in kennis te stellen, zoek ik mijn huis maar weer eens op, een paar straten verder met het zicht op Berchmanianum. Ook zo’n restant van een rijk Roomsche verleden.

Tino Adolfs

Lezers die willen reageren met informatie en/of bronnen over hun eigen mulojaren kunnen Renie Hesseling mailen: mijnmulojaren@gmail.com

Johan Seeling, expositie 16 september, zie pag. 55